

L'habitatge, una visió polièdrica

2021, previstos i imprevistos

Text > **JOAN VICENTE RUFÍ**, professor del Departament de Geografia de la Universitat de Girona

Parlar d'habitatge és parlar de moltes coses. És parlar de cases, de pisos i de llars. D'economia, de sociologia, d'arquitectura, de política i d'ideologia; de pobles, de ciutats i de territori. Es pot parlar de l'habitatge com a mancança, com a dret constitucional, com a patrimoni o com a ruïna. I la COVID-19 ens ha recordat, una altra vegada, que l'habitatge és un factor determinant de salut, de desigualtat, d'angoixes i d'aspiracions per a qualsevol societat. Aquest dossier intenta informar i fer reflexionar sobre uns quants d'aquests temes en el context de les comarques gironines. Unes comarques on el parc i el mercat immobiliaris presenten, amb relació al conjunt del país, algunes característiques extremes: un gran pes en l'economia i en l'ocupació, la presència de segones residències, l'absència d'habitatge de protecció, l'eclosió de la inversió estrangera, etc.

Els set articles que formen el dossier cobreixen una bona part d'aquests temes. El primer pretén posar números a la construcció d'habitatges a les comarques gironines i al seu mercat en general els darrers vint-i-cinc anys, amb una especial atenció als quinze darrers, que concentren la gran bombolla i el seu esclat. A partir d'aquesta imatge del mercat, potser és més entenedor el text sobre la tasca de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) com a exemple d'aquest tipus d'actors (les plataformes), que han estat fonamentals no tan sols per mirar de resoldre problemes dramàtics a una infinitat de famílies, sinó també per socialitzar

una realitat inadmissible. L'article que el segueix explora un dels aspectes més perifèrics de les polítiques públiques, però també dels més eficaços quan es fan correctament, encara que sovint amb més voluntat que mitjans: les polítiques locals a partir de les oficines municipals d'habitatge, que a l'article estan representades per la d'Olot.

Els tres textos següents se centren en realitats innovadores que van emergint lentament a molts punts del territori. El primer parla de l'experiència de la masoveria urbana a la Garrotxa. Un article en primera persona que explica tant les dificultats com les satisfaccions de qui vol anar a viure a un poble petit. El segon exposa un projecte molt avançat d'habitatge cooperatiu a Sant Feliu de Guíxols, en aquest cas per a gent gran, com a model del que podria ser una solució tant per accedir a l'habitatge com per oferir una alternativa de llar per a la gent gran. I la darrera aportació dins aquest segon grup parla d'arquitectura, d'innovació en el disseny i en la construcció d'habitatges, sobretot des de la perspectiva de la molt minsa promoció pública com a punta de llança per a l'experimentació i la resposta a les noves necessitats de les famílies —en el format que sigui—, del treball i de les condicions econòmiques.

I tot això ha estat abatut per la COVID-19. Per això s'ha afegit un altre text que, amb precaució, comenta alguns dels aspectes que la pandèmia ha posat sobtadament damunt la taula de molts municipis, tant en forma de problemes com, malgrat tot, d'oportunitats.

>> *Uns operaris treballen en la construcció d'un edifici al barri de Santa Eugènia de Girona, prop de l'hospital de Santa Caterina.*
(Foto: **CARLES PALACIO**)